

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΟΙΜΝΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Παρασκευὴν, 13^{ον} /26^{ον} Ἰανουαρίου 2018, τριακονταμελὴς ὁμὰς μελῶν τοῦ Πατριαρχείου ἐκ διαφόρων περιοχῶν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ὡς τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Βηθλεέμ, τῆς Μπετζάλλας, τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ τῆς Σαμαρείας, ἐπεσκέφθησαν τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἐξέφρασαν τὴν ὑποστήριξιν καὶ συμπαράστασιν αὐτῶν πρὸς τὸν θεσμόν τοῦ Πατριαρχείου ὡς τῆς πρώτης Ἐκκλησίας μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον προσωπικῶς.

Ἐν συνεχείᾳ, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐπεσκέφθη τὸ Πατριαρχεῖον τριακονταμελὴς ὁμὰς νέων ἐκ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ τῆς κώμης Ζαπάμπδε, περιοχῆς τῆς Σαμαρείας. Καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν διὰ τὴν συμπαράστασιν εἰς πνευματικὰς καὶ ὑλικὰς ἀνάγκας αὐτῶν καὶ ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν ἔτι εἰς ὑποτροφίας φοιτητῶν, εἰς τὰς κοινωνικὰς δραστηριότητας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς νέας ἐκκλησίας αὐτῶν.

Τούτους ἠὲχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τὴν συμπαράστασιν αὐτῶν καὶ τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐπέδωκεν αὐτοῖς Ἱεροσολυμιτικὰς εὐλογίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τετάρτην, 11^{ον} / 24^{ον} Ἰανουαρίου 2018, ἐρωτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱεράν Μονήν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἱδρυσε τὸν 5ον μ.Χ. αἰῶνα εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας εἰς τοποθεσίαν μετὰ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ Ἱεράς Μονῆς Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Προσελθὼν ἐκ τῆς γενετείρας αὐτοῦ Καππαδοκίας, ὁ ἅγιος Θεοδόσιος εἰς τὴν ἁγίαν Γῆν ἠσκήθη εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν τῆς Ἱκελίας πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἀργότερον εἰς τὸ σπήλαιον, δι' οὗ διήλθον οἱ Μάγοι «δι' ἄλλης ὁδοῦ

ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν».

Εἰς τὴν Μονὴν ταύτην ἡ ὁποία εἶχε τέσσαρας ἐκκλησίας, ὁ ἅγιος Θεοδόσιος συνεκέντρωσε 700 μοναχοὺς καὶ ἀνεδείχθη ὁ ἡγέτης τοῦ Κοινοβιακοῦ μοναχικοῦ βίου εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ ὁ προστάτης τοῦ δόγματος τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνας ὁμοῦ μετὰ τοῦ συμπατριώτου αὐτοῦ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἡγέτου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ Λαυρεωτικοῦ μοναχικοῦ βίου.

Εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῆς Μονῆς ταύτης προεξῆρξε τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ψάλλοντος τοῦ χοροῦ ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καὶ ρουμανιστί, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου ὑπὸ τὸν Πρωτοψάλτην τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον καὶ τὸν Λαμπαδάριον κ. Γεώργιον Ἀλβανόν καὶ μελῶν τοῦ ἀραβοφώνου ποιμνίου ἀριστερά ἀραβιστί καὶ μετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ προσκυνητῶν καὶ ἐξ ἐντοπίων ἐκ τῆς κώμης κυρίως τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Πρὸς τὸ εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχον οὕτως ἑλληνιστί:

«Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει χρηματίσας, συμπολίτης δὲ γενόμενος τῶν Ἀγγέλων ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης καὶ καθηγητῆς τῆς ἐρήμου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ἱερᾷ Μονῇ, ἵνα ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως καὶ ταφῆς αὐτοῦ ἐορτάσωμεν τὴν Ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ἡ ἐν μοναχοῖς καὶ ἀσκηταῖς τῆς ἐρήμου πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου διακρίνεται διὰ τὴν ἄκραν ὑπακοήν καὶ ἀρίστην αὐτοῦ ταπείνωσιν, μιμούμενος αὐτόν τοῦτον τὸν θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Αἱ κατὰ Χριστόν ἀρεταὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου κατέστησαν αὐτόν ὄχι μόνον «πύργον ἄσειστον», ἀλλὰ καὶ θαυματουργόν, ὡς ἀναφέρει ὁ βιογράφος αὐτοῦ περιγράφων τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ὁ ὅσιος Συμεών ὁ Στυλίτης ἦταν αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐμύησεν τὸν Πατέρα ἡμῶν Θεοδόσιον εἰς τὴν ἐν Χριστῷ πολιτείαν, τουτέστιν εἰς τὸν ἐπί γῆς ἀγγελικόν βίον.

Ἡ ἐν Χριστῷ πολιτεία τῶν μεγάλων ἀσκητικῶν μορφῶν, ὡς τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου ἀποτελοῦν συνέχειαν καὶ προέκτασιν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἱερᾶς ἱστορίας, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας οἰκονομίας τοῦ κηρυχθέντος καὶ εὐαγγελισθέντος ὑπὸ τῶν πνευματοκινήτων προφητῶν καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἐν Χριστῷ ἀφθαρσία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν τῇ ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε πάντοτε τό θέλγητρον τοῦ πόθου καί θείου ἔρωτος ὅλων τῶν ἀγίων καί δὴ τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου διὰ τὴν ἐν τῷ Νέῳ Ἀδάμ τῷ Χριστῷ ἀλλοίωσιν, τουτέστιν τὴν θέωσιν. «Ὁ Κύριος... τὴν τῶν πραγμάτων ἀλλοίωσιν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν μεθῆρμωσε», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης.

Τῆς θείας ταύτης ἀλλοιώσεως, δηλονότι τῆς οὐρανίου πολιτείας ἔτυχε καί ὁ ὄσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος, τοῦ ὁποίου τό λείψανον τῆς ἀφάρτου αὐτοῦ κάρας, τῆς σωζομένης ἄχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον τεκμήριον τῆς πίστεως τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τοῦτο ἐπιβεβαιώνει σαφέστατα καί ὁ μελωδός τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου, ἀναφερόμενος εἰς τὸν θανόντα μαθητὴν αὐτοῦ Βασίλειον, ὁ ὁποῖος ἀνέστη. «Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστέ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου. Ὅθεν Βασίλειος ὁ εὐκλεῆς θεράπων σου, καί θανὼν ὡσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται. Τοῦτο εἶναι ἔν ἐκ τῶν πολλῶν θαυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐποίησεν ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος ἔτι ὡν ἐν ζωῇ, ὡς λέγει καί ὁ Συναξαριστής· «Καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα ἐμαθήτευσε παρά τούς πόδας μεγάλων ὁσίων ἀνδρῶν τῆς ἐρήμου. Τὴν ἄκραν δέ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἐβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι καί ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτους ὅλως μὴ γευσάμενος καί τὴν ἐν Χριστῷ ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλθεν, ὡς καί παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν».

Ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν μοναστῶν τῆς ἐρήμου. Καί τοῦτο διότι οὗτος ἀνεδείχθη μάρτυς ἀναίμακτος τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, δηλαδή τῆς ὑγιαινούσης Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως. Μετά σθένους καί παρρησίας ἐκήρυξε τὰς δύο θελήσεις καί ἐνεργείας τοῦ θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τὰς ὁποίας ἠρνοῦντο οἱ αἰρετικοὶ ὁπαδοὶ τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ. Ἄς ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τὸν μελωδὸν αὐτοῦ λέγοντα: «Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις Χριστόν κηρύττομεν, δύο τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς φυσικὰς καί τὰς ἐνεργείας καί τα αὐτεξούσια ἐν θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὁ Ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος ἀνεδείχθη ὄχι μόνον καθηγητὴς τῆς ἐρήμου ἀλλὰ καί διδάσκαλος καί ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστός ἐκουσίως ὠράθη σαρκί βαπτιζόμενος ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καί σαρκί σταυρούμενος, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Γολγοθᾶ.

Χαίρεται καί ἀγάλλεται ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ χορεία τῶν Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ταύτῃ πανηγύρει. Καί τοῦτο διότι αἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἐορταί εἶναι= τύπος τῆς ἄνω χαρᾶς. «Τύπος δέ τῆς ἄνω χαρᾶς, δηλονότι τῆς ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίας καί ἡ νῦν ἔστιν ἐορτὴ κατὰ τούς θεοφόρους Πατέρας.

Τῆς χαρᾶς ταύτης τῆς ἀποτελούσης καί πρόγευσιν τῆς αἰωνίου χαρᾶς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν μέτοχος ἐγένετο ὁ Ὁσιος Θεοδόσιος, ὁ ὁποῖος καλεῖ πάντας τούς τιμῶντας τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, ἵνα μέτοχοι γενώμεθα τῷ ἐπιδημήσαντι Χριστῷ τῷ θεῷ εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν.

Τῆς αἰωνίου ταύτης χαρᾶς μέτοχοι καί κοινωνοὶ ἐγένοντο οἱ ὄσιοι Πατέρες ἡμῶν οἱ βλαστοὶ τῆς ἐρήμου, οἱ συμπολιταὶ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου, Εὐθύμιος ὁ Μέγας, Σάββας ὁ Ἁγιασμένος, Ἰωάννης καί Γεώργιος οἱ Χοζεβίται, Θεόκτιστος καί Μαρτύριος σὺν Γερασίμῳ τῷ Ἰορδανίτῃ καί Ἰωάννῃ τῷ νέῳ Χοζεβίτῃ.

Οὗτοι, μάρτυρες ἐν τῇ συνειδήσει γενόμενοι καί εὐαγγελιζόμενοι Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν προῆλθον οὐχί ἐκ τῆς ἐρήμου, ἔνθα ἐκήρυττεν ὁ Ἰωάννης βάπτισμα μετανοίας, ἀλλά ἐκ τῆς κολυμβήθρας τῆς Ἐκκλησίας γεννηθέντες διά Πνεύματος Ἁγίου καί πολιτογραφηθέντες πολῖται τῆς ἐρήμου, ἐπόμενοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τηροῦντες καί φυλάσσοντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ.

Τήν Ἱεράν ταύτην παρακαταθήκην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καί τῶν μιμητῶν αὐτοῦ, δηλονότι τῶν ἀγίων θεοφόρων πολιτῶν τῆς ἐρήμου, διεφύλαξε καί διαφυλάσσει ἄχρι τοῦ νῦν ἡ γεραρά Ἁγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης, ἡ ὁποία ἀνέδειξε πλειάδα μαρτύρων τοῦ αἵματος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τόσον εἰς τό παρελθόν ὅσον καί εἰς τήν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν. Διά τοῦτο τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ «καί πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν», (Ματθ. 16,18).

Παρακαλέσωμεν τόν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Θεοδόσιον, τόν παρρησίαν ἔχοντα πρὸς Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, ἵνα διά ἱκεσιῶν αὐτοῦ καί τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας τύχωμεν τοῦ ἐλέους τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ ἅπαντι καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν. Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ εἶπωμεν: «Μὴ ἐπιλάθῃ καί νῦν τῆς ποιίμνης σου, παμμάκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβεΐαις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα», Ἀμήν, ἔτη πολλά!

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δέησις εἰς τό Σπήλαιον τῶν Μάγων, Ἱερά λιτανεΐα πέριξ τοῦ Ναοῦ καί μνημόσυνον τῶν μακαριστῶν ἀνακαινιστῶν τῆς Ἱεραῖς Μονῆς, Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων Βαρθολομαίου καί Λεοντίου & Γαλακτίωνος τῶν μοναχῶν.

Τήν μεσημβρίαν ὁ ἐπί τεσσαράκοντα ἔτη ὑπηρετῶν γηραιός ἠγούμενος καί ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερόθεος παρέθεσε τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_1_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η Ι. ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἀπό τήν προσεχῆ Δευτέραν, 16ην/29ην Ἰανουαρίου 2018, ἐπαναλειτουργεῖ ὡς Ὁρθόδοξον Προσκύνημα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ ἀρχαία καί ἱστορική Ἱερά Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου εἰς τήν περιοχὴν Βηθα-Βαρᾶ ἀνατολικῶς τῆς πόλεως Ἱεριχοῦς εἰς τήν Δυτικὴν Ὀχθὴν τοῦ Ἰορδάνου.

Ἡ περιοχὴ αὕτη θεωρεῖται κατὰ τήν παράδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ἐκκλησίας ὡς τό ἀκριβές σημεῖον τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ, καθὼς ἐπίσης καί ὡς ἡ περιοχὴ τῆς

διαβάσεως τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν, καθοδηγουμένων ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ διασωθέντων ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Πιστεύεται ἐπίσης ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους Χριστιανικούς χρόνους ἐσώζετο πλησίον αὐτῆς καὶ τὸ σπήλαιον, ἔνθα ἔζη ὁ Τίμιος Πρόδρομος.

Ἡ Ἱερά Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου μαρτυρεῖται εἰς τὸ συγκεκριμένον σημεῖον ἀπὸ τῶν ἐτῶν τῆς δράσεως εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Ἁγίας Ἐλένης (325 – 335), ἡ ὁποία θεωρεῖται κατὰ παράδοσιν ὡς ἡ κτίτωρ αὐτῆς.

Ἡ Μονὴ κατεστράφη καὶ ἐπανελειτούργησε πολλάκις διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Σήμερον ἡ Ἱερά Μονὴ Τιμίου Προδρόμου ἀνακαινίζεται ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἐπιτυχῶς.

Αἱ ὥραι ἐπισκέψεως αὐτῆς θὰ εἶναι καθημερινῶς 9.00 π.μ. ἕως 14.30 μ.μ.

Τηλέφωνον ἐπικοινωνίας: 00972 543758798

Ὁ Ἐπιστάτης αὐτῆς, Ἀρχιμανδρίτης π. Βαρθολομαῖος

```
ngg_shortcode_2_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΩΝ ΧΟΖΕΒΙΤΩΝ

Τὴν Κυριακὴν, 8^η /21^η Ἰανουαρίου 2018, Κυριακὴν μετὰ τὰ θεοφάνεια, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Γεωργίου καὶ Ἰωάννου τῶν Χοζεβιτῶν εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱεράν Μονὴν εἰς τὸν Χεΐμαρρον Χορράθ πρὸς τὴν Ἱεριχώ.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἡ ἐκκλησία τιμᾷ τὸν ὄσιον Ἰωάννην, ἐγκαταλείψαντα τὴν ἐπισκοπὴν Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης τὸν 5^{ον} αἰῶνα καὶ ἐγκαταβίωσαντα εἰς τὴν Μονὴν ταύτην καὶ γενόμενον καθοδηγητὴν ψυχῶν καὶ ἀνακαινιστὴν τῆς Μονῆς.

Τιμᾷ ἐπίσης τὸν ὄσιον Γεώργιον ἐκ Κύπρου καταγόμενον, παραμυθύσαντα ψυχὰς μοναχῶν καὶ ἀνακαινίσαντα τὴν Μονὴν ἐκ τῶν φθορῶν τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς τοῦ 614.

Τῆς ἀγρυπνίας εἰς τὴν Μονὴν ταύτην προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος, συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, ψαλλόντων εὐλαβῶν προσκυνητῶν παρεπιδημούντων ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Λεωνίδου Δούκα, Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως, Εὐσταθίου Καστελιώτου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παύλου Ἀθηνῶν, Γρηγορίου Ζάρκου, ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Πειραιῶς καὶ Διονυσίου θανασοῦλη, Λαμπαδαρίου Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης Χολαργοῦ Ἀττικῆς καὶ μετέχοντος πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος.

Κατά τήν ὑποδοχήν προσεφώνησεν τόν Μακαριώτατον ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος ὡς ἔπεται :

«Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἐν ὕδαϊς δύο πρωτοστάτας, τῆς Ἁγίας ἡμῶν Μονῆς. Σύν τῷ Γεωργίῳ, τόν θεῖον Ἰωάννην, ἡμῶν τέ τούς προστάτας καί θεῖους πρέσβεας»

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, μετὰ τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδίας,

Πανηγυρική ἢ ἀποψινὴ σύναξις! Πανηγυρική, διότι φόρον τιμῆς ἀποτίωμεν πρὸς τοὺς δύο Κτίτορας καί ἰσχυροὺς Προστάτας τῆς τοῦ Χοζεβᾶ Λαύρας Ἁγίους Ἰωάννην καί Γεώργιον.

Ἀμφότεροι οἱ Ἅγιοι διῆγον βίον ἀσκητικόν ἐνταῦθα νουθετοῦντες καί στηρίζοντες τοὺς ἐν τῇ Λαύρᾳ ἀσκουμένους τρισχιλίους Μονάζοντας καί, ἀπλῶς εἰπεῖν, ποδηγέται τῶν Ἀσκητῶν ἐγένοντο.

Κέντρον τῆς ζωῆς των, ἐν! Ἡ Ἁγία Τράπεζα! Ἡ μυστηριακὴ ζωὴ, οἱ Ἀκολουθίαι τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας! Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης μάλιστα ἐνισχύων πνευματικῶς – ἐν δυσχερέσι περιστάσεσι τοὺς Μοναχοὺς του, ἐδίδασκε τὰ ἐξῆς:

«Πολλὴν ὥραν νὰ ἀφιερῶνῃς, παιδί μου, μέ ὄση δύναμη ἔχεις στήν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ μέ ἀπόλυτη ἡσυχία καί εὐλάβεια. Διότι καλὸ εἶναι νὰ ὑπηρετεῖ κανεὶς τὴ μάνα του, ἢ ὁποῖα εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, μέ κάθε σεβασμὸ καί πραότητα. Ἀπὸ αὐτὴν (τὴν μάνα Ἐκκλησίᾳ) ὅλη ἡ Χάρις ἔρχεται σέ μᾶς καί μᾶς ἀναδεικνύει κληρονόμους τῆς αἰωνίου ζωῆς».

Ἁγιόφιλε Πάτερ καί Δέσποτα!

Υἱκῶς καλωσορίζομεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ἀναφωνοῦντες,

Ὡς εὖ παρέστητε!

Τόν θεῖον Λόγον ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Τό ἀληθινόν φῶς ἐπεφάνη καί πᾶσι τόν φωτισμόν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τόν ἀγιασμόν τῷ ὕδατι καί ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τό φαινόμενον καί ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τό νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τό Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως ἢ πρὸς θεόν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα Σου, Κύριε, δόξα Σοι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί τῶν Ἁγίων τοῦ Χοζεβᾶ σκηνωμάτων.

Τοῦ ἐπιφανέντος ἀληθινοῦ φωτός κοινωνός καί μέτοχος ἐγένετο καί ὁ σήμερον συγκαλέσας ὡσαύτως ἡμᾶς εἰς τὴν ἐόρτιον μνήμην καί πανήγυριν αὐτοῦ, ὅσιος Πατῆρ ἡμῶν Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης, τοῦ ὁποῖου ἢ ἐπώνυμος αὐτῷ Ἰερά αὕτη Μονὴ καταγγέλλει τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγει καί ὁ ψαλμωδός. «Ὁ Θεός ἅ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καί μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου», (Ψαλ. 70,17).

Καί ὄντως μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγέλλονται τά θαυμάσια τοῦ θεοῦ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ διὰ τῶν σωζομένων Ἱερῶν Λειψάνων τῶν ἀπ’ αἰῶνων ἀσκησάντων καί μαρτυρησάντων Ὀσίων Πατέρων καί μοναχῶν ἐν ταῖς ὁπαῖς καί σπηλαίοις ἐκατέρωθεν χειμάρρου Χορράθ. Πολλῶ δέ μᾶλλον διὰ τοῦ ὀλοσώμου λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πατρός καί Ὀσιομάρτυρος τῇ συνειδήσει Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου καί θαυματουργοῦ.

Οἱ ἐνταῦθα ἐνασκήσαντες μοναχοί ἀνεδείχθησαν υἱοὶ φωτός τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ μυστικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ψαλμωδός: «Τό δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπό τοῦ αἰῶνος καί ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπί τοῖς φοβουμένοις αὐτόν καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπί υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τήν διαθήκην αὐτοῦ καί μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς», (Ψαλμ. 102, 17-18).

Ὁ ἅγιος Γεώργιος, τοῦ ὁποίου τήν Ἱεράν μνήμην τιμῶμεν σήμερον, ἔζησε περίπου ἑκατόν χρόνια μετά τόν ἅγιον Ἰωάννην, ἐπίσκοπον Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ἐγκαταβίωσαντα ἐν τῇ Μονῇ. Ὁ ἅγιος Γεώργιος, ὁ ὁποῖος ἔζησε τήν βάρβαρον ἐπιδρομήν τῶν Περσῶν, ἀνέλαβεν ὁ ἴδιος ἀφ’ ἐνός μὲν τήν συγκέντρωσιν τῶν ἐσκορπισμένων μοναχῶν καί ἀσκητῶν, ἀφ’ ἐτέρου δέ τήν ἀνασυγκρότησιν τοῦ μοναχικοῦ καί κοινοβιακοῦ βίου τῆς Λαύρας τοῦ Χοζεβᾶ. «Τό ὕψος τῶν ἀρετῶν του καί τά θαύματα πού ἔγιναν μέ τās ἀγίας του προσευχάς ἔκαμαν αὐτήν τήν Μονήν μίαν ἀπό τίς κορυφαῖες τῆς Παλαιστίνης, ἡ ὁποία μάλιστα μετά τήν κοίμησίν του ἔλαβε τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου. Διότι εἶναι ὁ κύριος προστάτης της καί ὁ τάφος του ἔγινε ὁ πῖο τιμημένος τόπος τοῦ Μοναστηριοῦ», ὡς ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ νέος Χοζεβίτης εἰς τās ἐπιστολάς αὐτοῦ.

Τό ὕψος τῶν ἀρετῶν τοῦ ἁγίου διατυπώνει ἐναργέστατα καί ὁ μελωδός αὐτοῦ λέγων: «Οὐχ ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν, οὐδέ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι, Ὅσιε, τό διάπυρον, τῆς πρὸς θεόν ἐκδημίας σου. Κάκεῖ γάρ γενόμενος καί τοῖς τόποις εὐφρανθεῖς, οἳ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ θεοῦ ἡμῶν οὐκ ἠμέλησας ὄλως, εἰ μή φθάσαι δι’ ἀσκήσεως καί πόνων καί πρὸς Ἱερουσαλήμ τήν οὐράνιον.

Τό διάπυρον, τουτέστιν τήν ὄλως πεπυρακτωμένην, πρὸς θεόν ἐκδημίαν του, ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος συνέδεσε μετά τῶν τόπων, ἔνθα ἐπάτησαν οἱ πόδες τοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ ἐνσαρκωθέντος θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου θεοτόκου Μαρίας καί μετά τῆς περιχώρου τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἔνθα ὁ μὲν Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐκήρυξε μετάνοιαν βαπτίζων ἐν ὕδατι (Λουκ. 3,3), ὁ δέ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐβαπτίσθη ὑπό Ἰωάννου εἰς τόν Ἰορδάνην (Μαρκ. 1,9). «Καί ἰδοῦ ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ καί εἶδε τό Πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν καί ἐρχόμενον ἐπ’ Αὐτόν. Καί ἰδιοῦ, φωνή ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδύόκησα», (Ματθ. 3, 16-17) κατά τήν μαρτυρίαν τῶν Εὐαγγελιστῶν.

Τήν μαρτυρίαν ταύτην, δηλονότι τῶν ἀγίων ἀποστόλων καί Εὐαγγελιστῶν ἔχων ὑπ’ ὄψιν καί ἀκούων εἰς τούς Παυλείους λόγους «Ὅτε ἡ χρηστότης καί ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλά κατά τό αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγεννεσίας καί ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου, οἳ ἐξέχεεν ἐφ’ ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν», (Τίτ, 3, 4-6), ὁ ὄσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος προσῆλθεν εἰς τό ἀγιογραφικόν (βιβλικόν) ἱερόν τοῦτον τόπον τοῦ Χοζεβᾶ καί τόν ἀνέδειξεν εἰς φυσικήν καί πνευματικήν κολυμβήθραν, ἔνθα διὰ τοῦ λουτροῦ τοῦ βαπτίσματος προγευόμεθα «τό προοίμιον ἐκείνης τῆς παλιγεννεσίας», ἥτοι τῆς Ἀναστάσεως. «Τοῦτο γάρ ἡ παλιγεννεσία... ἡ δευτέρα γέννησις», λέγει ὁ Οἰκουμένος.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, «ἡ ἐπιφανεῖσα χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις» (Τίτ. 2,11) καί ἡ ὁποία ἐπεσκίασεν τούς πρό καί μετά τόν ὄσιον ἡμῶν Γεώργιον συνασκητεύσαντας ἐν Χριστῷ ἀγίους ἐν Χοζεβᾶ, δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τό ἐν εἶδει περιστεράς καταβάν σωματικῶς Ἅγιον Πνεῦμα ἐπί τόν ἀγαπητόν Υἱόν τοῦ θεοῦ Κύριον δέ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ.

Τῆς σωτηρίου ταύτης χάριτος τοῦ θεοῦ, τῆς ὁποίας μέτοχος καί κοινωνός ἐγένετο ὁ ὄσιος ἡμῶν Πατήρ Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης, καλούμεθα νά γίνωμεν μέτοχοι καί ἡμεῖς ἔχοντες ὡς παράδειγμα πρός μίμησιν τόν ἐορταζόμενον Ἅγιον Γεώργιον.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἶπωμεν: «Ἐν τῇ γῆ πεπολίτευσαι ὡσπερ ἀσώματος μέγιστε· συνήφθης ἐντεῦθεν δέ τῶν Ἀσωμάτων χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ὠδαῖς ἐν τρισαγίοις, μέλπων καί δεχόμενος τούτου τήν ἔλλαμψιν», Ἀμήν.

Ὁ καθηγούμενος καί ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος μετά τήν θείαν Λειτουργίαν παρέθεσε μοναστηριακὴν τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_3_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Η ΕΟΡΤΙΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΜΕΝΙΟΥΣ

Τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου, 7^{ης} /20^{ης} Ἰανουαρίου 2018, ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν εἰς τό Πατριαρχεῖον τῶν Ἀρμενίων εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ τὴν ἐορτὴν αὐτῶν τῶν Χριστουγέννων καί Θεοφανείων, ἀπό κοινοῦ ἐορταζομένων, ὡς ἀνταπόδοσις τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων ἡμῶν.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, ὁ Μακαριώτατος καί οἱ συνοδοί Ἁγιοταφῖται Πατέρες ἐγένοντο δεκτοί ὑπο τοῦ Ἀρμενίου Πατριάρχου Μανουκιάν Νουρχάν καί τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἀρμενίων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὴν Ἀδελφότητα τῶν Ἀρμενίων διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀγγλιστί, ἴδε:

<http://www.jp-newsgate.net/en/2018/01/20/37429>

Εἰς ταύτην ἀνταπήντησεν ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης εὐχόμενος εἰρηνικόν καί συνεργάσιμον τό Νέον Ἔτος 2018.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_4_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τό Σάββατον, 7^{ον} /20^{ον} Ιανουαρίου 2018, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου, εἰς τήν πρός τιμήν καί ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, τήν προσκειμένην εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως νοτιοδυτικῶς.

Λέγοντες Σύναξιν τοῦ Τιμίου Προδρόμου έννοοῦμεν τήν σύναξιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν νά τιμήσωμεν ἰδιαιτέρως τόν Τίμιον Πρόδρομον ὡς ὑπουργήσαντα εἰς τό μυστήριον τῆς βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διά τήν έορτήν ταύτην έτελεσθη εἰς τήν ὡς ἄνω Ἱεράν Μονήν Ἑσπερινός ἀφ' έσπέρας προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου καί συνιερουργούντων αὐτῷ ἄλλων Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί θ. Λειτουργία τήν πρωίαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καί συλλειτουργούντων Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ψάλλοντος τοῦ Λαμπαδαρίου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Δημητρίου καί π. Εὐσεβίου, βοηθούτων καί τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί μετέχοντος εὐσεβοῦς έκκλησιάσματος έξ έντοπίων καί προσκυνητῶν.

Τήν Πατριαρχικήν καί Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν καί τό έκκλησίασμα έδεξιῶθη ὁ ἀνακαινίζων καί εὐπρεπίζων τήν Ἱεράν Μονήν ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Βαρθολομαῖος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_5_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 6^{ον} /19^{ον} Ιανουαρίου 2018, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῶν Θεοφανείων ὡς μνήμη τῆς έν Ἰορδάνη ποταμῷ βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ υπό Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὅτε καί ἡ ἀνθρωπότης έσχεν Τριαδικήν

θεοφάνειαν, τόν βαπτιζόμενον Υἱόν, τόν Πατέρα μαρτυροῦντα διά φωνῆς οὐρανοῦ «Οὗτός ἐστι ὁ Υἱός Μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα» (Ματθ. 17,5) καί τό Πνεῦμα τό ἐν εἶδει περιστερᾶς βεβαιοῦν τοῦ λόγου τό ἀσφαλές, εἰς ἄφεισιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς καί ἀνακαινίσις διά τῆς βαπτίσεως τοῦ ἀναμαρτήτου θεανθρώπου.

Ἡ Δεσποτική αὕτη ἑορτή ἐωρτάσθη εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως διά τῆς τελετῆς τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ πρῶτον ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τό Καθολικόν.

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ Ἀγιασμοῦ ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Λύδδης κ. Δημητρίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου ὡς πρῶτου τῇ τάξει ἐκ τῶν Ἱερέων, πολλῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί πολλῶν ἄλλων Ἱερέων ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων χωρῶν Ἑλλάδος, Ρωσσίας, καί Ρουμανίας, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου δεξιά καί τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ ἀριστερά καί μετέχοντος πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος προσκυνητῶν καί ἐντοπίων δεχομένων ἐν χαρᾷ, κατανύξει καί εὐχαριστίᾳ τήν δωρεάν τῆς ἐν τῷ βαπτίσματι τοῦ Κυρίου ἀνακαινίσεως.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ Μακαριώτατος ἡγίασε τό ἐκκλησίασμα καί ἀκολουθῶς ἔλαβε χώραν ἡ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος ἠύχθη εἰς πάντας τούς προσελθόντας τόν φωτισμόν τῶν θεοφανείων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_6_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ **ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ**

Τήν Πέμπτην, 5^{ην} / 18^{ην} Ἰανουαρίου 2018, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῆς Παραμονῆς τῶν θεοφανείων, συμφώνως πρός τήν τυπικήν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας καί τό καθεστῶς τοῦ Πατριαρχείου.

Οὕτως, τήν πρωίαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας μετά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, ἀνεγνώσθησαν αἱ Μεγάλαι Ὑμνολογίαι τῶν θεοφανείων, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῶν Θεοφανείων καί ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου. Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ἤρξαντο νά ψάλλωνται τά τροπάρια «Φωνή Κυρίου ἐπί τῶν ὑδάτων», καί ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ, συμφώνως πρός τήν τάξιν τοῦ Εὐχολογίου καί ἡγίασε Πατέρας καί Ἐκκλησίασμα.

Τούτων τελεσθέντων, ὁ Μακαριώτατος ἐνδεδυμένος ὡς καί οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἀρχιμανδρίται ἀνῆλθον ἐν ψαλμωδία πρός τά Πατριαρχεῖα, ἅτινα καί ἡγίασαν διά τοῦ ὕδατος τοῦ ἁγιασμοῦ, μεθ' ὃ καί ἐψάλη τό Πολυχρόνιον.

Μετ' ὀλίγον ἀνῆλθεν ἐν ψαλμωδία ἡ Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὑπό τόν τελέσαντα τήν Λειτουργίαν καί τόν Ἀγιασμόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σεβαστείας κ. Θεοδόσιον, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλε τά σέβη αὐτοῦ καί ἡγίασε τόν Μακαριώτατον καί τήν αἴθουσαν.

Μετά μικράν ἀνάπαυσιν ὁ Μακαριώτατος ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων, συνοδευόμενος ὑπό Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων καί ἀφίχθη εἰς τό παρά τήν Δυτικὴν Ὀχθὴν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἀρχαῖον καί νῦν ἀναστηλούμενον μοναστήριον τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτός ὑπό τῶν Ἱερέων ἐνδεδυμένων, τοῦ ὑπευθύνου τοῦ μοναστηρίου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου καί πλήθη εὐλαβῶν προσκυνητῶν καί ἀπλῶν ἐπισκεπτῶν καί τῶν Ἰσραηλινῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν ὑπό τοῦ Ρυθμιστοῦ τῶν Δραστηριοτήτων εἰς τὰς Κατεχομένας περιοχάς κ. Γιοάβ Μαρδοχαίου, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἱεριχοῦς κ. Ἀζχαρ Γάναμ, τοῦ κ. Ceasar Martjeh τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου.

Ἐντός τοῦ ἀνεκαινισμένου Ἱεροῦ Ναοῦ ἀνεγνώσθη ἡ Θ' Ὦρα καί ἐν συνεχείᾳ προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου ἠκολούθησε λιτανεῖα, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί βοηθῶν αὐτοῦ καί τοῦ Λαμπαδαρίου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ ἕως τῆς Δυτικῆς Ὀχθῆς τοῦ Ἰορδάνου.

Ἐνταῦθα ἐπί τῆς ἐξέδρας τοῦ Πατριαρχείου ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσε τόν Ἑσπερινόν καί τόν Μικρόν Ἀγιασμόν, βυθίζων ἐν συνεχείᾳ τόν Σταυρόν εἰς τά Ἰορδάνεια ρεῖθρα, ψάλλων τό «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε».

Ἀγιάσας ὁ Μακαριώτατος ὅσους ἦτο δυνατόν ἐκ τοῦ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ προσκυνητῶν, ἐντοπίων, Ἑλλήνων, Ρώσων καί Ρουμάνων, ἀνεχώρησε διά τήν Μονήν τοῦ Ἁγίου Προδρόμου, ἔνθα παρετέθη νηστήσιμος τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_7_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Τό απόγευμα τῆς Δευτέρας, 2^α/15^η Ἰανουαρίου 2018, ἔλαβε χώραν ἡ τελετή τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Ἁγίας Σιών.

Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην, ὁ Σχολάρχης ὀσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος εἶπε τό «ὡς εὔ παρέστητε» εἰς τὴν Α.Θ.Μ. τόν Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον.

Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καὶ μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου, μελῶν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας ἔκοψε τὴν Βασιλόπιτταν, εὐχόμενος «αἴσιον, εἰρηνικόν καὶ εὐλογημένον τό Νέον Ἔτος», πλήρες δέ ἐπιδόσεων καὶ ἐπιτυχιῶν διὰ τοὺς μαθητάς καὶ διένειμε αὐτὴν εἰς τόν κ. Γενικόν, τοὺς καθηγητάς, τοὺς προσκεκλημένους καὶ τοὺς μαθητάς, οἱ ὅποιοι ἔψαλλον τὰ κάλαντα «Ἐμεῖς ἡ νέα γενεά τοῦ Παναγίου Τάφου», «Ἀρχιμηνιά καὶ Ἀρχιχρονιά» κ.ἄ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_8_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου ἐρωτάσθη, πέραν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τὴν νύκτα, καὶ εἰς τό πρὸς τιμὴν αὐτοῦ παρεκκλήσιον τό εὐρισκόμενον δυτικῶς τοῦ Πατριαρχείου καθ' ὁδόν πρὸς τὴν Νέαν Πύλην τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Εἰς τοῦτο τό παρεκκλήσιον ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν τῆς 1^{ης} /14^{ης} Ἰανουαρίου 2018 ἡ θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Πρεσβυτέρου π. Νικολάου ψαλλόντων τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἀλεξίου καὶ π. Δημητρίου καὶ μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναζουσῶν καὶ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας προσῆλθε διὰ προσκύνησιν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ Πατέρων Ἁγιοταφιτῶν.

Τὴν Πατριαρχικὴν, Ἱερατικὴν συνοδείαν καὶ τό ἐκκλησίασμα ἐδεξιώθη εἰς τό

ήγουμενεῖον καί τό προαύλιον τοῦ παρεκκλησίου ἡ καλῶς ἐπιμελουμένη τῶν τῆς Μονῆς ὀσιολογιωτάτη μοναχή θέκλα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_9_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```